

Tandori Károly

Újvidék, Szerb–Horvát–Szlovén Királyság, 1925. augusztus 23. – Szeged, 2005. január 24.) Kossuth- és Széchenyi-díjas magyar matematikus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja.

Kutatási területe: Sorozatok, sorok, szummációk elmélete. Approximációelmélet. Fourier-analízis. Valószínűségelmélet határelosztás-tételei.

Édesapja tetőfedő mester volt, 1930-ban feleségével és ötéves gyermekével a Jugoszláv Királyságból kiutasították, ¹¹Szegedre menekültek. Édesapja Szegeden, sőt a Dél-Alföldön is jó hírnévnek örvendő tetőfedőmester lett. 1932-től Tandori Károly az Újszegedi Állami Népiskolába járt, jó tanuló volt, így 1936-ban beírást a Ferenc József Tudományegyetem gyakorló gimnáziumába, a Baross Gimnáziumba, ahol a 8. gimnáziumi osztály végén, 1944-ben kitűnő eredménnyel érettségizett.

Felvételt nyert a budapesti Műegyetemre, de tanulmányait a háborús körülmények miatt mégis inkább a szegedi egyetemen kezdte meg, matematika-fizika szakon. Kiváló tanárai voltak matematikából, Kalmár László, Riesz Frigyes és Szőkefalvi-Nagy Béla. Nagyon hamar eldőlt, hogy őt legjobban a matematika érdekli, s azon belül is a matematikai analízis. Már egyetemi évei alatt díjtalan gyakornok volt a Bolyai Intézetben. 1948-ban kapta meg matematika-fizika szakos középiskolai tanári oklevelét, s mindjárt felvették tanársegédnek az Intézetbe.

Az 1950-es évek elején három évet a Műegyetemen töltött Alexits György mellett, mint aspiráns. Az ortogonális polinomok szerinti sorfejtések elméletében jeles eredményeket ért el, ebből a témából írta meg kandidátusi disszertációját, amelyet 1954-ben védett meg. A továbbiakban hazajött Szegedre, s a Bolyai Intézet adjunktusaként dolgozott tovább. Kutatott és oktatott fáradhatatlanul. 1957-ben lett a matematika tudományok doktora. Disszertációjának címe: *Ortogonalis Sorokról*. Témavezetői Alexits György, Szőkefalvi-Nagy Béla és Császár Ákos voltak. 1958-ban docenssé, 1962-ben egyetemi tanárrá nevezték ki.

Jelentős eredményeket ért el a matematikai analízis klasszikus kérdésköreiben, tudományos eredményeit rendszeresen közreadta az *Acta Scientiarum Mathematicarum*-ban német nyelven. Egyik csúcsteljesítménye az 1957-1962 között publikált *Über die orthogonalen Funktionen* című, 188 oldalas kitévő, 10 részből álló cikksorozata, melyért 1961-ben Kossuth-díjjal tüntették ki. 1965-ben választották be az MTA levelező, 1975-ben rendes tagjai sorába.

Jó előadó és jó tanár volt az egyetemen, számos tanítványt és matematikai kutatót nevelt. A Bolyai Intézet matematikus tanárjelöltjei évtizedeken át az ő híres analízis és valószínűségszámítás előadásain nevelkedtek. Az 1972-ben alapított Analízis Alkalmazásai tanszéket vezette 1972-1995-ig, 1975 és 1981 között a Természettudományi Kar dékáni

feladatait is ő látta el, 1987-1990-ig vezette a tanszékcsoportot. Számos tudományos tisztséget töltött be hatékonyan és nagy odaadással szakfolyóiratok szerkesztőségeiben, tudományos társaságokban. 1995-ben emeritálták. 2005-ben érte a halál, az Újszegedi temetőben nyugszik.

Művei megtalálhatók az alábbi linken.

[http://corvina.bibl.u-szeged.hu/cgi-bin-akos/szte?AUTH=Tandori+K%
E1roly&DATO=&DAIG=&DEPA=&FACU=&PUTY=&down=yesBibliogr%C3%A1fia.](http://corvina.bibl.u-szeged.hu/cgi-bin-akos/szte?AUTH=Tandori+K%E1roly&DATO=&DAIG=&DEPA=&FACU=&PUTY=&down=yesBibliogr%C3%A1fia)